

יעשה מן קרבני להקטילי נקמתו
 חזינו ואחיו לך ואחיו יחידו ויערע
 מימר מן קדם כל עם ואמר
 קדוהו ית שבעה בדפחין ספרות
 ואסיקת קור ודבר עלים מדפחין
 וסני פתגמא פתמא דבלעם
 ואמר טוב ליה בלק ודדיו המלילו
 ועב ליה ויהא מעבר על עליה
 הוא וכל דכרבי מאכבו ונטר
 מהליה ואמר מן ארס דבלעם בלק
 מלכא דמאכטעורי מדפחין אתא
 לנט לי יעקב ואתא תירד ליישרא
 ישראלו מה אלוטיה לא לטיה
 אל ימה אתרביה לא תרביה
 אלי מריש טורא חזו יתיה ונרמח
 סכיתה הא עמא מלחודיהו
 עתידין דיחסנן עלמא ובעממא
 לא ידעון זמירא מן זמירא
 למען העוקיא דבית יעקב באמר
 עליהו דיסו כעמא דארשא
 או חדא מארבע משוריהא
 דישראל תמה נפטי מותא דשיטו
 ויהי סופי טהדון ואמר בלק לבע
 מא עבד לי למט סנאי דברתך
 והא ברכא מברכ להו ואתיב
 ואמר הלא תהי ישו לי פפטי יתיה
 אשר לסללא ואמר ליה בלק את
 כען עמי לאתר אחרו דיתחייפה
 מתפן לחודי עביה החזו וסלליה
 לא החזו ודלטיה לי מדפחין
 דבריה לחל סכנתא לריש רמחא
 נבטא שכמא מדפחין ואסיק קור
 דבר עלים מדפחין ואמר
 לבלא אתעשר הכא על עליה
 ואמא אתמטי ער פהו ועלע
 מימר מן קדם כל עם וסני
 פתגמא כפטיה ואמר טוב ליה
 בלק ודדיו המלילו

יהוה לקראתי ודבר מן דבראני והצדתי לך
 וילך שפמו ויקרו אלהים אל בלעם ויאמר
 אליו את שבעת המזבחות עשתו ואלו פר
 ואיל במזבח וישם יהוה דבר בפני בלעם ויאמר
 שוב אל בלק וכה תדבר וישב אליו והנה
 ניצב על עלתו הוא וכל שרי מואכו ומשא
 משלו ויאמר מזארים ונחני בלק מלך
 מואב מהררי קרם לפה ארה לוי ועקב ולפה
 זעמה ושראלו מה אקב לא קפה אל ומה
 אזעם לא זעם יהוה ובו מראש צנהום
 אר אנו ומגבעות אשרנו הזעם לכדר
 ישכנו ונחנים לא יתחשבו מיי מנה עפר
 ויעקב ומספר את דבר ישראל תמות נפשו
 מות ישירים ותהי אחריתי במהוויאמר
 בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איש
 לקחתיו והנה פרכה בודו ויסו ויאמר הוא
 את אשר ישום יהוה כפי אתו אשמך
 לה פרו ויאמר אליו בלק לתנא
 אתי אל מקום אחר אשר תראה משכ
 אסס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבני לוי
 מישים ויקחהו שדה עפים אל ראש הפסגה
 ונתן שבעה מזבחות ויעל פרו ואל במזבח
 ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתך
 ואנכי אקרה פה ויקרו יהוה אל בלעם
 וישם דבר בפני ויאמר שוב אל בלק וכה

יעשה מן קרבני להקטילי נקמתו
 חזינו ואחיו לך ואחיו יחידו ויערע
 מימר מן קדם כל עם ואמר
 קדוהו ית שבעה בדפחין ספרות
 ואסיקת קור ודבר עלים מדפחין
 וסני פתגמא פתמא דבלעם
 ואמר טוב ליה בלק ודדיו המלילו
 ועב ליה ויהא מעבר על עליה
 הוא וכל דכרבי מאכבו ונטר
 מהליה ואמר מן ארס דבלעם בלק
 מלכא דמאכטעורי מדפחין אתא
 לנט לי יעקב ואתא תירד ליישרא
 ישראלו מה אלוטיה לא לטיה
 אל ימה אתרביה לא תרביה
 אלי מריש טורא חזו יתיה ונרמח
 סכיתה הא עמא מלחודיהו
 עתידין דיחסנן עלמא ובעממא
 לא ידעון זמירא מן זמירא
 למען העוקיא דבית יעקב באמר
 עליהו דיסו כעמא דארשא
 או חדא מארבע משוריהא
 דישראל תמה נפטי מותא דשיטו
 ויהי סופי טהדון ואמר בלק לבע
 מא עבד לי למט סנאי דברתך
 והא ברכא מברכ להו ואתיב
 ואמר הלא תהי ישו לי פפטי יתיה
 אשר לסללא ואמר ליה בלק את
 כען עמי לאתר אחרו דיתחייפה
 מתפן לחודי עביה החזו וסלליה
 לא החזו ודלטיה לי מדפחין
 דבריה לחל סכנתא לריש רמחא
 נבטא שכמא מדפחין ואסיק קור
 דבר עלים מדפחין ואמר
 לבלא אתעשר הכא על עליה
 ואמא אתמטי ער פהו ועלע
 מימר מן קדם כל עם וסני
 פתגמא כפטיה ואמר טוב ליה
 בלק ודדיו המלילו

אעל בלק לעצמו
 וסע לו דרמה וסן
 וחסה בפני כהנים
 פ הפקס בהודיה
 סוכה להוליהא
 אשר ירבה לו
 על כחך השוב
 אל בלק ושרי
 ויווב אפי

הלה וזה עשה שמי וזה
 בל קוסין ובער
 עוסן אחיו סוואו
 אשל טכח שוסר
 את המצוק והיין
 יפשיט ואת הכנה
 אין ברו סין
 שיש ברו סין ויין
 חסן את המצוקים
 ה' שו
 וכל דבר אולא כשהיה שווא
 שאינו עשה ליהל אי מה ויה
 חוד

עפס יקום
 גבה היד
 ששם עשה
 עמד אשר
 אס ביא חו
 על העיר
 ראש השפן
 בלעם לא
 היה קוסב
 התהיל ודבק על גפשו
 ושל לטכח סתק לטהוט
 פרו טל וילך תהיל חולך
 טפה היבש לה סתך
 הסין פידו המליט ספן
 בה חוולא הימנו לפעה
 אז דצא שפני טכות
 לשתעה והיו זעמיהו
 כן אז סעם דצא נפשי
 טכותי לקל ויני אסדו
 ה' שו
 בלק ריה בלק שעכדה פיעד
 לה פקן בשש אפס ששם ויהאשה
 כפבור ששם וסוול עליהם

או יתשב וי איה עפר יעקב
 הלו סעף ויוובן ושוויהו
 ארס דליס דבר אחר עפר יעקב
 אין חסון פמיטת שהן חקייאון
 כעפן לא חסור ששור חוואו יח
 יהדיו לא חסר ששך סאום אפ
 פרה ועפר סוטה וכיוצא פת ויסת
 את רובני ישרי רביעיהו חזק זכע
 היעני ויהשמיש שלהן תהודת
 נפשי חות שרים סססו ידע
 וקמו לטון כווי קלהוילי כעציו
 שהיו
 שדה שרי